

Animal welfare, etológia és tartástechnológia

Animal welfare, ethology and housing systems

Volume 3

Issue 3

Gödöllő
2007

BLUETONGUE STRIKES AGAIN*

ISMÉT TÁMAD A KÉKNYELV BETEGSÉG

Fordította: Dr. Kovács Alfréd

Szent István Egyetem, Mezőgazdaság- és Környezettudományi Kar, Állattenyésztés-tudományi Intézet
2103 Gödöllő, Páter K. u. 1.
Kovacs.Alfred@mkk.szie.hu

Abstract

Bluetongue strikes again

For the second year in a row, bluetongue has struck in Western Europe. The livestock industry in the Netherlands, Germany, France, Belgium and Luxemburg is again weighed down by the international measures caused by this disease. Bluetongue is a viral disease that is on the list of the international organization for controlling animal diseases, OIE. In the case bluetongue, this means controlling the disease on operations by keeping animals indoors, by disinfecting, and by establishing a 20-kilometre zone around an affected farm. In addition there is a 150-km protection zone, in which stricter controls and hygiene measures are enforced. Cattle, semen and embryos are not allowed to be transported to areas outside the 20-kilometre zone unless a series of test have taken place and the animals have been treated with a disinfectant against midges. The exporters of live cattle have voluntarily adopted extra measures in order to be able to supply guaranteed bluetongue-free animals to their clients. The OIE would have to take bluetongue off of the list of diseases that require intensive measures. All the more in view of the fact that vaccinating against bluetongue is possible.

Sorozatban második éve támad a kéknyelv betegség Nyugat-Európában. Hollandiában, Németországban, Franciaországban, valamint Luxemburgban ismét ránehezednek az állati termékeket feldolgozó iparra a betegség következtében hozott nemzetközi rendszabályok.

A kéknyelv olyan vírusos betegség, ami szerepel az állatbetegségeket ellenőrző nemzetközi szervezet (OIE) listáján. Ez azt jelenti, hogy az országoknak mindent meg kell tenniük, ami csak módjukban áll, hogy a betegség ne terjedjen tovább más országokra. Az EU számára az Európai Bizottság határozza meg azokat az intézkedéseket, amelyeket a tagországoknak végre kell hajtaniuk. A kéknyelv betegség esetében ez az otthon tartott állatok szabályozással történő ellenőrzését, fertőtlenítését, valamint a fertőzött farm körüli, 20 km széles védősáv kialakítását jelenti. Kiegészítésként pedig olyan 150 km sugarú ún. védőzóna létesítését, amelynek területén szigorúbb ellenőrzést, valamint állategészségügyi rendszabályokat alkalmaznak.

A 20 km-es védősáv

Szarvasmarhák szállítása nem engedélyezett a 20 km-es zónán kívül, hacsak nem történtek ellenőrző vizsgálatok, s az állatokat nem kezelték szúnyogok ellen. Export esetében a célországoknak engedélyezniük kell az állatok beszállítását. A probléma pontosan itt van, hiszen sok ország – köztük Uniós tagországok is – lezárja határait azon exportáló országok előtt, ahol a kéknyelv betegség előfordul. Néhány ország engedélyezi az importot, de csak azokról a területekről, amelyek a betegségtől mentesek. Ezek olyan körzetek, ahol 20 km-es zónák valóban nem fordulnak elő (azaz Hollandia kb. 1/3 részét teszik ki). Ugyanúgy a sperma, valamint az embriók szállítását is korlátozzák azokból a körzetekből, amelyek kéknyelv betegséggel fertőzöttek. A szabályok pedig helyben rendelkeznek azokról, miszerint fertőzöttek-e vírussal, vagy sem. Ezekre is szükséges a célországoknak import engedélyt kiadni (hozzácsatolva az állategészségügyi bizonyítványhoz). Majdnem minden ország csak néhány kifogással él.

Külön intézkedések

Az élőállat exportőrök önként, külön intézkedéseket alkalmaznak annak érdekében, hogy „kéknyelvmentes” állatokat tudjanak garantálni, partnereik számára. A farmon, ahol az export üszöket összeválogatják, az állatok először egy olyan szerológiai teszten mennek keresztül, amely ki tudja mutatni a vírus jelenlétét. Ráadásul még az állati melléktermékeket is szúnyogirtó eljárással kezelik.

Ugyanaz történik az állatszállító gépkocsival is, amelyik az export istállóba hozta őket. Az exportáló istállóban, ahonnan az állatokat külföldre szállítják szintén alkalmaznak fertőtlenítőket. Ezekkel az intézkedésekkel biztosítják a partner országokat arról, hogy fertőzött állatok importja lehetetlen.

Kevesebb export

Egy olyan fontos importáló ország, mint Oroszország számára ezek az intézkedések elegendők. Ez az eset igaz a Mediterrán térség, a Közép-Kelet, valamint Kelet-Európa számos országára is. Más nemzetek viszont még több kikötést fogalmazznak meg. Ez azt jelenti, hogy a tenyészállat exportban a kéknyelv betegség tetemes következményeivel számolnak. Ez befolyásolja a tenyészsüszők holland exportját is.

2005, valamint 2006 szeptembere között Hollandia 55 ezer db tenyészállatot exportált. Az előrejelzések szerint, 2006 és 2007 szeptembere között, ez a létszám 37 ezer db-ra csökken. Ez jelentős veszteség. *Johan van den Berg*, a Veeopro Holland menedzser igazgatója úgy nyilatkozott, hogy ez is éppen akkor történik, amikor a tenyészállatokra világszerte nagy a kereslet. Arról számolt be még, hogy ezekben az országokban a tejipar nyomást gyakorol a kormányokra azért, hogy engedélyezzék a tenyészállat importot azokból az országokból is, ahol a kéknyelv betegség előfordul. *Johan van den Berg* biztos abban, hogy hamarosan számos ország felől újra megnyílnak a határok. Ilyen összefüggésben szintén felmerül a kérdés, nemzetközi szinten vajon olyan szigorú eljárásokat igényel-e a kéknyelv betegség. Más betegségekkel nem ez a helyzet.

Az állatbetegségeket ellenőrző nemzetközi szervezetnek (OIE) ki kellene emelnie a kéknyelv betegséget a széleskörű védekezést igénylő betegségek listájáról. Mindezek tetejébe a kéknyelv betegség ellen valóban lehetséges vakcinázni. Ebben a tárgykörben a tárgyalások már megkezdődtek.